

A környezet mint totalitás

Detre Csaba

„A környezetvédelem filozófiai alapjai” konferencia,
Filozófiai Vitakör, 2010 október 29.-én, Kőbányán.

Valamely reális rendszer **kölcsönhatásainak totalitása** az, amit a rendszer **környezetének** nevezünk. Más megfogalmazásban: a környezet= kölcsönhatási szféra. A kölcsönhatási szféra, azaz a környezet jellemző a rendszerre, elsőrendű és totális meghatározója a rendszernek. **Minden rendszer a környezetével, azaz a kölcsönhatási rendszerével együtt az, ami.**

A környezet változása megváltoztatja a rendszert. Valamely rendszer létrejöttének optimális feltételei a „bölcső-környezet”, az a környezet, amely kiprovokálja az illető rendszer létrejöttét. Halálának feltétele pedig az a környezet, amely kivégzi a rendszert, ez a „sír-környezet.” A dinamikus rendszerek életük során megváltoznak, miközben megváltoztatják környezetüket is.

Az evolúciót, - amely a rendszer és környezete dinamikus kölcsönhatása, mely által magasabb és magasabb rendű rendszerek jönnek létre, az alábbi hierarchikus haladványt kifejező képlettel jellemezhetjük:

1. A = kiinduló hipotetikus őszállapot

2. B fázis: $A' + AB$ (az új, magasabb rendű AB rendszer környezete itt a modifikált A, azaz A')

3. C fázis: $A'' + AB' + ABC$ (az új, magasabb rendű ABC rendszer környezete itt a kétszeresen modifikált A, azaz A'' , valamint az először modifikált AB, azaz AB').

N. n fázis: $AN' + AN+1'$... ad inf.

(Részletesen lásd: DETRE CS. 1986 : Egység és sokaság egysége: a fejlődés. - M. Filozófiai Szemle, 1986/3-4, lásd: www.filozofiaivitakor.hu /tagjaink névsora, Detre Csaba